

കേരളോപകാരി മാസിക

1877 ഏപ്രിൽ 1

കേരളോപകാരി

മാസിക

1877 ഏപ്രിൽ

താളിളക്കം

2020

പേര്: കേരളോപകാരി 1877 ഏപ്രിൽ

ഭാഷ: Malayalam

വിഭാഗം: മാസിക

പ്രസാധകർ: താളിളക്കം

ഡിസംബർ 2020

Layout Design: പ്രവീൺ വർമ്മ

Copyleft:

ലാടെക്കിൽ നിർമ്മിച്ചതാണിത്.
ഓൺലൈൻ വായനയ്ക്ക് വേണ്ടി.
ഉബുണ്ടു ഓപ്പറേറ്റിങ് സിസ്റ്റത്തിലൂടെ.
കടപ്പാട്: വിഷിപ്പിഡിയ.

EARTHLY CARE

ഒർ ഉചിത കഥ

കറയൊ ഏറയൊ ഉണ്ടായാലും വേലക്കാരന്റെ ഉറക്കം മധുരം, ധന വാന്റെ തൃപ്തിയൊ അവനെ ഉറങ്ങുവാൻ വിട്ടുനില്പു, (പ്രസംഗി 5, 11.) എന്നു ജ്ഞാനിയായ ശലോമോൻ രാജാവു പണ്ടു പറഞ്ഞ വാക്കിനു താഴെ വരുന്ന കഥ നല്ലൊരു ഉദാഹരണം, എന്നു തോന്നുകയാൽ വായനക്കാരുടെ സന്തോഷത്തിനായി അതു ഭാഷാന്തരപ്പെടുത്തി എഴുതുന്നു.

പണ്ടു വലിയൊരു ധനവാൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവന്നു പൊൻ, വെള്ളി, നിലമ്പറമ്പുകൾ, കന്നുകാലികൾ എന്നിവ അനവധി ഉണ്ടായിരുന്നു, എന്നാൽ അവന്റെ സമ്പത്തു എത്ര പെരുകിയിരുന്നിട്ടും, അവന്നു സുഖം ഒട്ടും ഉണ്ടായില്ല. രാവു പകലും മനസ്സിൽ ചിന്തയും കലക്കവും അത്രെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ചിലപ്പോൾ അവൻ ആകാശത്തുനിന്നു മഴ ഉണ്ടാകയില്ല, തോടുകൾ ഒക്കെ വരണ്ടു പോകും, എന്നും അതിനാൽ തന്റെ വിളവുകൾ ഒക്കെ ഉണങ്ങി കരിഞ്ഞു പോകും എന്നു വിചാരിച്ചു ഭയപ്പെട്ടു. മറ്റു ചിലപ്പോൾ കള്ളന്മാർ വന്നു തന്റെ മുതലൊക്കെ കത്തിക്കുവാനുണ്ടെന്നു പോകയാൽ, അല്ലെങ്കിൽ സർപ്പവും തിരികൊണ്ടു നശിച്ചുപോകയൊ ചെയ്യും. എന്നു വിചാരിച്ചിട്ടു കലക്കം കൊള്ളും. ചുരുക്കി പറഞ്ഞാൽ ഒന്നല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊന്നു ചൊല്ലി, അവന്റെ മനസ്സിൽ വിനനാഴിക പോലും സമാധാനവും സന്തോഷത്തിന്റെ ലവലേശവും ഇല്ലാതെ ഇരുന്നു.

ഈ ധനവാന്നു പശുക്കളെ നോക്കുന്ന ഒരു ചെക്കൻ ഉണ്ടു. അവന്റെ മുഖം എപ്പോഴും പ്രസന്നമായതു, ദിവസം മുഴുവൻ ആനന്ദിച്ചു പാടികൊണ്ടിരിക്കുന്നതു അവന്റെ ശീലം. രാവിലെ പശുക്കളെ മേയ്ക്കാൻ പുറത്തു കൊണ്ടു പോകുമ്പോൾ സന്തോഷം നിറഞ്ഞവൻ, വൈകുന്നേരം തിരിച്ചു വരുമ്പോൾ അങ്ങിനെ തന്നെ. എപ്പോഴും തമാശയും പൊലു മയും ചിരിയും ഉള്ളവനായിരിക്കും. ലോകത്തിൽ എന്തെല്ലാം നടക്കുന്നു എന്നു അവന്നു ഒരു ഗണ്യമില്ല. ലോകം എന്തെന്നാണെന്നു ഇല്ലയോ, അല്ല അതുളളതുകൊണ്ടു തനിക്കു എന്തൊ ഏതൊ, എല്ലാം ഒരുപോലെയാത്ര. തന്റെ അത്താഴം ഉണ്ടു കഴിഞ്ഞാൽ, തന്റെ പരുപരുത്ത വിരിപ്പിൽ കിടന്നു, പലരുനതുവരെ ഒരു ഒറ്റ ഉറക്കമായി സുഖിച്ചു ഉറങ്ങും.

യജമാനന്റെ ഭാര്യ ഈ ചെക്കൻ നിത്യം സന്തോഷമുള്ളവനായിരിക്കുന്നതും, തന്റെ ഭർത്താവു പകലിൽ ആധിയും വിഷാദവും പിടിച്ചുവന്നു പോലെ നടക്കു

നാനൂറോളം, രാത്രിയിൽ അല്പം ഉറക്കം ആഗ്രഹിച്ചും തിരിഞ്ഞും മറിഞ്ഞും കിടന്നാലും മനസ്സിൽ നിറഞ്ഞ വിചാരങ്ങളാൽ ഉറക്കം വരാതെ വലയുന്നതും കണ്ടിട്ടു, തന്നിൽ തന്നെ പറയുന്നു: എന്റെ ഭർത്താവിന്നു ഇത്ര എല്ലാം ഐശ്വര്യം ഉണ്ടായിട്ടും, അവന്റെ മനസ്സിൽ ഒരു സുഖവും ഇല്ല. രാത്രിയിലൊ പകലിലൊ അവന്നു ഒരു ആശ്വാസവും ഇല്ല, പത്ര കണ്ടെ മേയ്ക്കുന്ന ഈ ചെക്കുന്നള്ള സന്തോഷത്തിന്റെ പാതിയും ഇവന്നില്ല. ചെക്കുന്ന മാസാന്തരം അല്പം ചില പൈശ്ചര്യമെങ്കിലും കിട്ടുന്നില്ല, എന്തിനും അവന്നു സന്തോഷമല്ലാതെ ഒന്നും ഇല്ല. ഇതിന്നു എന്തു കാരണം ആയിരിക്കും?

ഇങ്ങിനെ മനസ്സിൽ വിചാരിച്ചിട്ടു ഒരു നാൾ തന്റെ ഭർത്താവോടു: പ്രാണനാഥ, നിങ്ങൾ വലിയ യന്മവാൻ അല്ലോ, ഏറിയ ദ്രവ്യം നിങ്ങൾക്ക് കന്നിച്ചു കിടക്കുന്നു, നിലം പറമ്പുകളും അനവധിയുണ്ടു, എന്നിട്ടും ചിന്തയും വ്യാകുലവും നിങ്ങളിൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എപ്പോഴും വലിയ അരിപ്പന്റെ ചേൽ നടക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ സമ്പത്തു രാവു പകലും നിങ്ങൾക്കു അശേഷം സുഖം എത്തിക്കുന്നപ്രകാരം കാണുന്നില്ല. നമ്മുടെ പത്ര കണ്ടെ നോക്കുന്ന ചെക്കുന്നള്ള സന്തോഷത്തിന്റെ ലേശം പോലും നിങ്ങൾക്കില്ലല്ലോ, അവന്നു ഒരു ആധിയും ഇല്ല വിചാരവും ഇല്ല, മുഖം എപ്പോഴും തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ എപ്പോൾ അവനെ നോക്കിയാലും ചിരിക്കുകയും പാടുകയും ചെയ്യുന്നവനായിക്കൊണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു.

അതിന്നു ഭർത്താവു പറഞ്ഞു: അങ്ങിനെയൊ? നാളെ നേരം പുലരു നൂറുവര ക്ഷമിക്ക, അപ്പോൾ അവന്റെ മാതിരി എങ്ങിനെ, എന്നു നീ നന്നായി നോക്കിക്കൊള്ളണം. നാളെ അവൻ ചിരിക്കുകയും പാടുകയും ചെയ്യുന്നതു നീ കാണും, എന്നു തോന്നുന്നില്ല. അവന്റെ മുഖത്തു അത്ര സന്തോഷവും ഉണ്ടാകയില്ല.

അതിന്നു ഭാര്യ കൊള്ളാം, രാവിലെ ചെക്കന്റെ ചേൽ എങ്ങിനെ ഇരിക്കും, എന്നു നോക്കിക്കൊള്ളാം എന്നു സമ്മതിച്ചു. എങ്കിലും ഒരു രാത്രി കൊണ്ടു ഭർത്താവു പറഞ്ഞപ്രകാരമുള്ള മാറ്റം ചെക്കനിൽ ഉണ്ടാകും, എന്നു അവൾ വിശ്വസിച്ചില്ല.

അവരുടെ ഭവനത്തിന്റെ പിൻപുറത്തു പല ചെറുപുരകൾ ഉള്ളതിൽ ഒന്നിൽ വളരെ ഉമി കൂടികിടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ഭർത്താവു ഏകദേശം 150 ഉറപ്പിക വിലെക്കുള്ള ഒരു വെള്ളിവാളം എടുത്തു, ആ ഉമിയിൽ കഴിച്ച് ശേഷം, ചെക്കനെ വിളിച്ചു ആ ഉമി ഒക്കെ കോരി മറ്റൊരു പുരയിൽ ആക്കേണ്ടതിന്നു കല്പിച്ചു. ചെക്കൻ പതിവു പ്രകാരം പാട്ടും പാടിക്കൊണ്ടു ഒരു കൊട്ടു എടുത്തു പണിയും തുടങ്ങി. ക്രമേണ അടിയിൽ എത്താറായപ്പോൾ, വെളുവെള്ളങ്ങനെ മിന്നുന്ന വെള്ളിക്കട്ടി കണ്ടു, അത്യന്തം സന്തോഷിച്ചു. (അങ്ങിനെത്ത സന്ധിയിങ്കൽ സന്തോഷം വരാത്തതു ആർക്കു? ഇതു എങ്ങിനെ ഇവിടെ വന്നു? ആർ ഇതു ഇവിടെ വെച്ചു? എന്നു വിചാരി

ച്ച ആശയ്ക്കുപെട്ടു. പക്ഷെ യജമാനൻ ഇതു ഇവിടെ സൂക്ഷിച്ചു വെച്ചിട്ടു, ഇപ്പോൾ കേവലം മറന്നു പോയതായിരിക്കും, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു അരൂപി എന്നിങ്ങനെ വേണ്ടി ഇതു ഇവിടെ വെച്ചിരിക്കും, എന്നു അവൻ വിചാരിച്ചു. പിന്നെ ഇതുകൊണ്ടു എന്തു വേണ്ടു, എന്നു ചിന്തിപ്പാൻ തുടങ്ങി. എന്റെ യജമാനനു കൊണ്ടു പോയി കൊടുക്കുകയോ? അയ്യോ! അതു ചെയ്യാൻ മനസ്സു വരുന്നില്ല. എന്നാൽ എടുത്തു ഒളിച്ചു വെക്കട്ടെ, എങ്കിലും യജമാനൻ അതു അറിഞ്ഞാലോ കാര്യം എന്തായിതീരും? എങ്ങിനെ ആയാലും തല്ലാലത്തേക്കു ഒളിച്ചു വെക്ക തന്നെ. പിന്നെ തരം കിട്ടിയ ഉടനെ യജമാനന്റെ പണി ഉപേക്ഷിച്ചു, വെള്ളിയും എടുത്തു പൊയ്ക്കുളയാം, എന്നു മനസ്സിൽ തീർച്ചവരുത്തി. എന്നാൽ ഇതു എവിടെ സൂക്ഷിച്ചു വെക്കേണ്ടു? എന്നുള്ള വിചാരം തുടങ്ങി. ഈ വക ചിന്ത നിമിത്തം പാട്ടുണ്ടു നിന്നു. ഇതുകൊണ്ടു എന്തു പ്രയോഗം ചെയ്യാം? എന്നതിനെ കുറിച്ചും വലിയ കലക്കം ആയി. ഒരു നിലം മേടിക്കുകയോ, അല്ല ഒരു വീടു വാങ്ങുകയോ ഏതു നന്നു? പക്ഷെ തനിക്കു ഒരു ഭായു വേണ്ടുമ്പോൾ ഉതകുവാൻ തക്കവണ്ണം ഇതു ബേങ്കിൽ ഇട്ടാൽ നന്നായിരിക്കും, എന്നും വിചാരിച്ചു. ഈ വക വിചാരങ്ങളും ചിന്തകളും മുഴുത്തു ഉറങ്ങുവാൻ ചെന്നുകിടന്നു, എങ്കിലും കിട്ടിയ നിധിയെ കുറിച്ചുള്ള വിചാരംകൊണ്ടും അതു എങ്ങിനെ ഉപയോഗിക്കേണ്ടു? എന്നുള്ള ആകലം നിമിത്തവും ഉറക്കം അശേഷം വന്നില്ല. നേരം പുലറണകിൽ കൊള്ളായിരുന്ന, എന്നു ആശിച്ചുകൊണ്ടു തന്റെ പായിൽ തിരിഞ്ഞും മറിഞ്ഞും രാത്രി ഒരു പ്രകാരം നെ കഴിച്ചു കൂട്ടി എന്നു വേണ്ടു.

ഒടുവിൽ നേരം പുലർന്നു, അവൻ എഴുന്നീറ്റു പതിവു പോലെ പണി ക്കു പുറപ്പെട്ടു. എങ്കിലും ചിരിപ്പാനോ പാടുവാനോ കഴിയാതവണ്ണം അ വന്റെ ഹൃദയം ചിന്തകളാൽ ഭാരപ്പെട്ടിരുന്നു. സാക്ഷാൽ ബഹു നിർഭാഗ്യം അനുഭവിച്ചു.

അനേകം യജമാനി പുറത്തു വന്നു, എല്ലാ രാവിലെയും ഉള്ളപ്പോലെ ചെക്കൻ പാടുന്നില്ല എന്നും, അവന്റെ മനസ്സിൽ, ഏതാണൊരു കലക്കം ഉള്ളപ്പോലെ കാണുന്നു എന്നും കണ്ടു വിസ്മയിച്ചു, ഇതിന്റെ കാരണം എന്തായിരിക്കും, എന്നു വിചാരിച്ചു അവന്റെ അടുക്കെ ചെന്നു:

എടാ: നിനക്കു ഇന്നു എന്തായി? ഏതൊ ഒരു വ്യസനം പിടിച്ചതു പോലെ ഇരിക്കുന്നുവല്ലോ അതെന്തു? എന്നു ചോദിച്ചു.

ചെക്കൻ: എനിക്കു ഒന്നും ഇല്ല. യജമാനി: നിനക്കു വല്ല ദീനം ഉണ്ടോ? ചെക്കൻ: ഇല്ലമെ.

യജമാനി: പിന്നെ എന്താടാ നീ വല്ലാണ്ടിരിക്കുന്നതു, എപ്പോഴും ആ ടിപാടികൊണ്ടിരിക്കുന്ന നീ ഇന്നു ഒരു കലമ്പാളിയന്റെ മാതിരി ഇരിക്കുന്നതു എന്തു? വല്ല വികൃതിയും ചെയ്തോ? ചെക്കൻ: അമ്മെ ഞാൻ ഒന്നും ചെയ്തില്ല.

അല്ല സമയത്തിൽ പിന്നെ യജമാനൻ ഭായ്യയെ വിളിച്ചു, നീ ഇന്നു ചെക്കനെ കണ്ടുവോ? എന്നു ചോദിച്ചു.

ഭായ്യ: അതെ കണ്ടു, ഭർത്താ: എങ്ങിനെ ഇരിക്കുന്നു?

ഭായ്യ: എനിക്കൊന്നും തിരിയുന്നില്ല. അവന്റെ മനസ്സിൽ ഏതൊ ഒരു ഭാരം ഉള്ള പ്രകാരം തോന്നുന്നു. ഭർത്താ: അവൻ പാടുന്നുവോ?

ഭായ്യ: ഇല്ല. അശേഷം ഇല്ല. ഭർത്താ: ചിരിയുണ്ടോ?

ഭായ്യ: ചിരിയും ഇല്ല. എത്രയും വല്ലാതിരിക്കുന്നു. ഞാൻ അവനോടു കാരണം ചോദിച്ചു, ഒന്നും ഇല്ലെന്നു അവൻ പറയുന്നു. ഞാൻ ഇതു അശേഷം ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.

ഭർത്താ: നിനക്കു മനസ്സിലാകയില്ല. എന്നാൽ എനിക്കു മനസ്സിലായിരിക്കുന്നു. അവന്റെ ചിരിയും പാട്ടും ക്ഷണംകൊണ്ടു നിത്തിതരാം, എ ന്നു ഞാൻ ഇന്നലെ നിന്നോടു പറഞ്ഞതൊക്കെയില്ലെ? ഇപ്പോൾ അങ്ങിനെ തന്നെ അവനെ കൊണ്ടു പാട്ടു പാടിക്കുവാനും, എനിക്കു കഴിവുണ്ടൊ ഇല്ലയൊ എന്നു നീ കണ്ടുകൊൾക.

ഭായ്യ: ഇതു കേട്ടു സാരം ഗ്രഹിക്കാതെ വിസ്മയിച്ചുനിന്നു.

അപ്പോൾ യജമാനൻ ചെക്കനെ വിളിച്ചു, എന്താ ഞാൻ ഇന്നലെ ആ ഉമി അവിടെ നിന്നു നീക്കുവാൻ നിന്നോടു പറഞ്ഞുവല്ലോ, നീ അതു ചെയ്തുവോ? എന്നു ചോദിച്ചു. ചെക്കൻ: ഉവ്വ, യജമാനനെ.

യജമാനൻ : ആ ഉമിക്കകത്തു ഒരു വെള്ളിവാളം ഉണ്ടായിരുന്നവല്ലോ, നീ കണ്ടില്ലെ ? ചെന്നു എടുത്തു കൊണ്ടു വരിക, ഞാൻ നിനക്കു ഒരു കൂട്ടം ഉടുപ്പു മേടിക്കേണ്ടതിന്നു 2000 കാശു തരാം.

ചെക്കൻ ഇതു കേട്ടപ്പോൾ മുഖഭാവം മാറി ഒരക്ഷരം പറവാൻ കഴിയാതെ നിന്നു വിചാരിച്ചതാവിതു: ഒഹൊ! എന്നാൽ യജമാനൻ ഇതു അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു, പക്ഷെ എന്റെ പരമാർത്ഥം പരീക്ഷിപ്പാൻ അവൻ അതു ഉമിക്കകത്തു വെച്ചിരിക്കും; ഇപ്പോൾ അവന്നു തിരിച്ചു കൊടുക്കയല്ലാതെ നിവാഹമില്ല.

എന്നിട്ടു തന്റെ ഇഷ്ടത്തിന്നു വിരോധമായി തന്റെ ഉറക്കിടത്തിൽ ചെന്നു, പാതിത്തീരയിൽനിന്നു വെള്ളി എടുത്തു കൊണ്ടു വന്നു യജമാനന്നു കൊടുത്തു. അവനും പറഞ്ഞപ്രകാരം 2000 കാശ് ചെക്കന്നു കൊടുത്തു. അവൻ അതുവാങ്ങി മുഖെ താൻ വെള്ളി വെച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തുകൊണ്ടു പോയി വെച്ചു, ഒരു പുതിയ വസ്ത്രം മേടിപ്പാൻ തനിക്കു കഴി വുണ്ടല്ലോ, എന്നു ഓർത്തു അത്യന്തം സന്തോഷിച്ചു. തന്റെ ഇതുവരെ യുള്ള ആയുസ്സിൽ ഈ ഒരിക്കൽ മാത്രം ഇത്ര വ്യാകുലവും ചിന്തയും വരുത്തിയ വെള്ളിക്കണ്ടം കയ്യിൽനിന്നു നീങ്ങിയ ശേഷം, മുഖെ പോലെ അ വന്റെ പാട്ടും തമാശയും ഇളകി തുടങ്ങി.

യജമാനസ്ത്രീ അവന്റെ പാട്ടും ചിരിയും വീണ്ടും വന്നത കണ്ടാറെ, അതിശയിച്ചു കൊണ്ടു ഭർത്താവോടു: "ഒരു വെള്ളിവാളും ഈ ചെക്കന്നു ഇത്ര വലിയ പരവശത വരുത്തിയതു ഓത്താൽ, ബഹു കൌതുകം തന്നെ" എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു ഭർത്താവു അവളോടു "ഒരു ഒറ്റ വെള്ളിവാളും ഇവ നു ഇത്ര വ്യാകുലം വരുത്തിയെന്നു നീ കണ്ടുവല്ലോ. എന്നാൽ ഈ വക ഏറിയ വാളങ്ങളുള്ള ഞാൻ ചിന്താഭാരം ഇല്ലാത്തവനായിരിക്കുന്നതു എങ്ങിനെ?" എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു.

ധനം പെരുകുമ്പോൾ ചിന്തയും പെരുകുന്നു, എന്ന പഴമൊഴി സത്യമാകുന്നു എന്നു ഈ കഥ കാണിക്കുന്നില്ലയൊ?

OPENING OF PARLIAMENT

മന്ത്രിസഭ തുടങ്ങിയതു

ഇംഗ്ലാണ്ടിൽ രാജ്യകാര്യാദികളെ വിചാരിച്ചു നടത്തിക്കുന്ന മന്ത്രിസഭ ഓരോ സംവത്സരത്തിന്റെ ആരംഭത്തിലൊ, വല്ല വിടുതൽ കഴിഞ്ഞ ശേഷമോ ഒന്നാം പ്രാവശ്യം കൂടി വരുമ്പോൾ രാജാവു വാഴുന്നെങ്കിൽ രാജാവു, രാജ്ഞി വാഴുന്നെങ്കിൽ രാജ്ഞി, സഭയിൽ ചെന്നു, യാതൊരു പ്രവൃത്തി യൊ ആലോചനയോ തുടങ്ങും മുൻപെ കൂടിയിരിക്കുന്ന മന്ത്രികളോടും കാണികളോടും ഒന്നു പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. മന്ത്രിസഭയിലേക്കുള്ള ആ എഴുന്നെള്ളത്തു ബഹു കോലാഹലത്തോടും ഘോഷത്തോടും കൂടെ സംഭവിക്കയും, ആസ്ഥാനമണ്ഡപത്തിന്റെ പ്രത്യേകമുള്ളൊരു വാതിലിൽ കൂടി ചെല്ലുകയും ചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ ചിത്രത്തിൽ വാതിലിനെയും എഴുന്നെള്ളത്തിനെയും കാണാം. ഈ കഴിഞ്ഞ ഫിബ്രുവരിമാസം 8ാം നു മഹാരാണിയും ചക്രവർത്തിനിയുമായ വിഭക്താരിയവർ ഈ വിധത്തിൽ മന്ത്രിസഭയിലേക്കുള്ള എഴുന്നെള്ളി ഓരോ രാജ്യകാര്യാദികളെ കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചു. ഉയിരേ ശേഷം, ബൊംബായി, മദ്രാസി എന്നീ രണ്ടു സംസ്ഥാനങ്ങൾക്കു തട്ടിയ പഞ്ചം ഓത്താൽ വളരെ വ്യസനിക്കുന്നു. ആ ജനങ്ങളുടെ കഷ്ടങ്ങളെ ശമിപ്പിപ്പാനും, ക്ഷാമം രാജ്യത്തിൽ അധികം വ്യാപിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു തക്കം നോക്കുവാനും സർക്കാർ വളരെ ഉത്സാഹിച്ചു വരുന്നു എന്നു കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇംഗ്ലീഷ് ചരിത്രം

(Continued from No. 4, page 57.)

ആറാം ഹെന്റിയുടെ അന്ത്യകാലം അന്തഃഛിദ്രങ്ങളാൽ കൈച്ചുപോ യി. അവൻ പ്രായം തികഞ്ഞപ്പോൾ ആധിപത്യത്തിനു വേണ്ടുന്ന പ്രാപ്തിയും സ്ഥിരതയും ഇല്ലായ്മകൊണ്ടു, മന്ത്രിസഭക്കാർ പല കൂറുകളായി പിരിഞ്ഞു, അന്നന്ന ശ്രേഷ്ഠതയെ പ്രാപിച്ചവർ ശേഷമുള്ളവരെ താഴ്ന്നി രാജാവിനെയും നടത്തിച്ചുപോന്നു. രാജാവു സുശീലനും പുണ്യവാനും നീതിന്യായങ്ങളെ ഒരു ഭേദം വരുത്താതെ രക്ഷിപ്പാൻ താല്പ്യമുള്ളവനും, എങ്കിലും കലഹക്കാരായ തന്റെ പ്രജകളെ അടക്കി വാഴുവാൻ ശക്തി പോരാ.

1454മതിൽ അവൻ അജ്ജുകാരിയായ മഗ്രെത്ത (Margret of Anjou) എന്ന അഹമ്മതിയും പ്രൌഢിയുമുള്ള കമാരിയെ വേളികഴിച്ച ഉടനെ അവൾ രാജ്യത്തിലെ മുഖ്യാധികാരത്തെയും മന്ത്രിസഭയുടെ മേൽ തന്നെ കർത്തൃത്വത്തെയും കൊതിച്ചു. അതുകൊണ്ടു ആ കല്യാണം നിമിത്തം ഇംഗ്ലീഷ്ജനങ്ങൾക്കു വളരെ നീരസം വന്നു. അഞ്ചു എന്ന നാടു പരന്ത്രി സ്സിലുള്ള ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് അവകാശം ആയിരുന്നു. കല്യാണനാളിൽ തന്നെ രാജാവു ആ ഭേദം കമാരിയുടെ അച്ഛനായ അവകാശമാക്കി കൊടുത്തതു കൊണ്ടു, ജനങ്ങൾ വളരെ വെറുത്തു. അക്കാലത്തു രാജാവിന്റെ കാരണ വരും ജനങ്ങളാൽ പുണ്യവാനായ ഹുഐ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടവനുമായ ഗ്ലോസസ്റ്റർ തമ്പുരാനും, രാജാവിന്റെ മൂത്ത കാരണവരായ ബൊഫോർത്തിലെ സഭാതലവനും (Cardinal of Beaufort) എന്നീരണ്ടു മഹാന്മാർ ശ്രേഷ്ഠത്വം നിമിത്തം തമ്മിൽ കലഹിച്ചു. സഭാതലവൻ രാജാവിന്റെ കല്യാണത്തിനു അനുകൂലനാകുകൊണ്ടു, രാജാവിന്റെ പക്ഷം എടുത്തു ഗ്ലോസസ്റ്റർന്റെ നേരെ ഓരോ അന്യായങ്ങളെ പ്രവൃത്തിച്ചു. അവൾ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ എത്തിയ ഉടനെ അത്തമ്പുരാൻ മരിച്ചതുകൊണ്ടു, പലർക്കും സംശയം തോന്നി. സഭാതലവനും വേഗം മരിച്ചതിനാൽ രാജാവിന്റെ യുടെ ആശ്രിതനായ സുഫൊല്ലു, എന്ന തമ്പുരാൻ ശ്രീത്വം പ്രാപിച്ചു. എങ്കിലും പരന്ത്രിസ്സിൽ ഇംഗ്ലീഷ്കൾക്കു തട്ടിയ അപജയങ്ങൾ ഇവൻ മൂലമായി വന്നു, എന്നു ജനങ്ങൾ വിചാരിച്ചു അവനെ വെറുക്കുകയാൽ, അവൻ കറയ കാലം മാത്രം ആ ഉയർന്ന സ്ഥാനത്തിൽ ഇരുന്നു. തന്റെ കാര്യം അബദ്ധം എന്നു കണ്ടു ഇംഗ്ലണ്ടിനെ വിട്ടു കപ്പൽ കയറി ഓടി പോകുവാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ, ഒരു കപ്പിത്താൻ അവനെ പിടിച്ചു തൂക്കി കൊന്നു.

1453മതിൽ രാജാവു കഠിന രോഗം പിടിച്ചു, ചില മാസത്തോളം ബോധം കെട്ടു കിടന്നു. ആ സങ്കടകാലത്തിൽ രാജാവിനു അവനു ഒരു പുത്രനെ പ്രസവിച്ചു, എങ്കിലും ദീനത്തിന്റെ ശക്തി നിമിത്തം അവനു കട്ടിയെ കണ്ടറിവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഈ കമാരന്റെ പേർ എദുദു, എങ്കിലും അവന്റെ പിറവിയ്ക്കൽ ഛിദ്രങ്ങൾ

അടങ്ങാതെ വർദ്ധിക്കമാത്രം ചെയ്തു . രാജ്ഞി സൊമർസെറ്റ തമ്പുരാനെ (Duke of Somerset) ആദരിച്ചു, എങ്കിലും അവനും ജനങ്ങൾക്കു അനിഷ്ടനത്രെ. ഇവനെ യോക്ക് തമ്പുരാനായ റിച്ചാർഡ് (Richard Duke of York) വിരോധിച്ചു, താൻ രാജാവിനു നാടുവാഴുന്നതിൽ സഹായം ചെയ്യാൻ വേണ്ടി ശ്രേഷ്ഠത്വം തേടുന്നതും, എന്നു പറഞ്ഞു, എങ്കിലും രാജാസനം ഏറിയാൽ മതിയാവൂ, എന്നത്രെ അവന്റെ അന്തർദ്ദേശം. അവന്റെ അമ്മ മൂന്നാം എഡ്വിൻന്റെ മൂന്നാം പുത്രനായ ലെയോനർ, എന്ന ക്രൈസ്തവ തമ്പുരാന്റെ കുടുംബത്തിലുള്ളവൾ ആകുകൊണ്ടും, അന്നേത്തരം രാജാവിന്റെ പൂർവ്വ പിതാവായ ലങ്കസ്റ്റർ തമ്പുരാൻ ലെയോനലിന്റെ അനുജനാകുകൊണ്ടും, അവനു കിരീടത്തിനു അവകാശം പറവാൻ ന്യായം ഉണ്ടു, എങ്കിലും മന്ത്രിസഭയും പ്രജകളും ഒരുമനപ്പെട്ടു ലങ്കസ്റ്റർ സ്വരൂപത്തെ വാഴിച്ചുശേഷം, അവന്റെ ആ വിചാരം ശാഠ്യം എന്നെ വേണ്ടു. കുറയകാലം രാജ്ഞിയും യോക്ക്മാത്രം ആ കാര്യം ചൊല്ലി തങ്ങളിൽ പിണങ്ങിയാറെ, ജാതിമുഴുവനും അതിൽ കടുങ്ങിപ്പോയതിനാൽ കലശൽ അത്യന്തം വിഷമിച്ചു. രാജ്യത്തിൽ യോക്ക്യർ ലങ്കസ്റ്റീയർ എന്നീരണ്ടു പക്ഷമേയുള്ളൂ. ഈ രണ്ടു കൂട്ടുകാർ ഏകദേശം മുപ്പതു സംവത്സരത്തോളം തങ്ങളിൽ നടത്തിയ പോരാട്ടത്തിനു പനിനീപ്പുഷ്പപടകൾ, എന്ന പേർ നടപ്പായി വന്നു. ലങ്കസ്റ്റീയർ ചുവന്നും യോക്ക്യർ വെളുത്തുമുള്ള പനിനീപ്പുഷ്പത്തിന്റെ ചിത്രം കൊടിക്കുകയുണ്ടെങ്കിൽ മേൽ വരച്ചതു, ആ പേരിന്റെ ഹേതുവായിരുന്നു.

രാജാവിന്റെ ദീനം ഏകദേശം ഒന്നരസംവത്സരത്തോളം നീന്നതു കൊണ്ടു യോക്ക് മന്ത്രിസഭയുടെ നിയോഗപ്രകാരം രാജ്യത്തെ വാണു, എങ്കിലും സൌഖ്യം വന്നാറെ രാജ്ഞിയുടെ പക്ഷക്കാരനും ലങ്കസ്റ്റീയനുമായ സൊമർസെറ്റ ശ്രേഷ്ഠാധികാരത്തെ പ്രാപിച്ചു. അതിനാൽ ഉണ്ടായ പിണക്കത്തെ മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരെക്കൊണ്ടു തീർക്കണം, എന്നു മന്ത്രിസഭ കല്പിച്ചു, എങ്കിലും ന്യായം കേൾപാൻ ഇരുപക്ഷക്കാർക്കും ചെവിയില്ലായ്കൊണ്ടു, അവർ യുദ്ധത്തിനു ഒരുങ്ങിനിന്നു. അവർ തങ്ങളിൽ വെട്ടിയ ഒന്നാം പട ലൊണ്ടന്റെ അരികെയുള്ള സന്ത അല്ലാൻ, എന്ന സ്ഥലത്തിൽ സംഭവിച്ചു. (മെയി 22ാം ന് 1455) രാജപക്ഷക്കാരായ ലങ്കസ്റ്റീയർ നഗരത്തെ അക്കൂടെ കൂടി യുദ്ധത്തിൽ ചെല്ലുകകൊണ്ടു, നഗരം തന്നെ പോക്കളമായി തീർന്നു. കുറയകാലം കാര്യത്തിപ്പു സംശയത്തിന്മേൽ ഇരുന്ന ശേഷം, വർഡ് എന്ന പ്രളതന്റെ അനുചാരികളുമായി മുല്ലക്കു, ലങ്കസ്റ്റർ തമ്പുരാന്റെയും അവന്റെ ചില നായകന്മാരെയും വെട്ടിക്കൊന്നു. എന്നാറെ യോക്ക് തമ്പുരാൻ പടയമ്ബം ചൊല്ലി, രാജാവിനു സുഖമാകുവോളം നാട്ടിനെ വാഴുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. പിന്നെ നാലു സംവത്സരം പടവെട്ടൽ ഇല്ലെങ്കിലും, ശ്രേഷ്ഠത്വം നിമിത്തം രാജ്ഞിക്കും യോക്ക് തമ്പുരാനും തമ്മിൽ ഉണ്ടായ വായ്പ്പടകൾക്കു ഒരു അവസാനവുമില്ല.

സാധുവും സുശീലനുമായ രാജാവു എന്തു തന്നെ ചെയ്താലും പിന്നക്കൊരൊ മാത്രം സമാധാനപ്പെടുത്തുവാൻ കഴികയില്ല. 1459ാമതിൽ വൈരം മുഴുത്തു വന്നാറെ, സപ്തംബർ 23ാം നു ബ്ലോഹിത്ത് എന്ന സ്ഥലത്തിൽ ഇരുപക്ഷക്കാർ തമ്മിൽ എതിരിട്ടപ്പോൾ, ലക്ഷ്മിയപട്ടാളങ്ങൾ പ്രബലപ്പെട്ടു, യോക്യ രെ ഛിന്നഭിന്നമാക്കി. എന്നതിൽ പിന്നെ യോക്യപ്രധാനസേനാപതി മാർ രാജ്യത്തെ വിട്ടു ഒളിച്ചു പാർത്തപ്പോൾ, രാജ്ഞി മന്ത്രിസഭയെ കൂട്ടി, ആ വക നായകന്മാരെ പിഴുക്കിക്കളഞ്ഞു. എങ്കിലും ലക്ഷ്മിയർ പ്രാപിച്ച് വീര്യം ക്ഷണികമത്രെ. വർ്ഗ്വിൽ പ്രളയം യോക്യന്റെ പുത്രനായ എ ദ്വദം കുറയ നേരം ഒളിച്ചിരുന്ന ശേഷം, ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു മടങ്ങി ചെന്നു, ആശ്രിതന്മാരെ കൂട്ടി രാജപക്ഷക്കാരോടു പോർ തുടങ്ങി അവരെ ജയിച്ചു, രാജാവിനെ പിടിച്ചു തടവിലാക്കി. ഇതിനെ രാജ്ഞി അറിഞ്ഞപ്പോൾ മകനെ ചേർത്തു, സ്ത്രോത്തുന്തിലേക്കു ഓടിപ്പോയി. ഈ വർത്തമാനം ഐയർലന്റിൽ ഒളിച്ചു പാർന്ന യോക്യ തമ്പുരാൻ കേട്ടു, ബദ്ധപ്പെട്ടു ലൊണ്ടനിലേക്കു മടങ്ങി ചെന്നു രക്ഷാപുരുഷസ്ഥാനം വീണ്ടുകൊണ്ടതല്ലാതെ, കിരീടം തന്റെ അവകാശം എന്നു ധൈര്യത്തോടെ പറഞ്ഞു. എങ്കിലും മന്ത്രിസഭ ആവാക്കിൽ രസിക്കാതുകൊണ്ടു: രാജാവു ജീവപയ്യന്തം വാഴേണം, അവൻ മരിച്ചാൽ അവന്റെ പുത്രനല്ല, യോക്യതമ്പുരാൻ താനോ, അവന്റെ ശേഷക്കാരിൽ വല്ലവനോ രാജമുടി എല്ലേണം, എന്തൊരു തീർപ്പിനെ ഉണ്ടാക്കി. ഇതു നിമിത്തം രാജ്ഞി അത്യന്തം വെറുത്തു യുദ്ധത്തിനു വട്ടം കൂട്ടി, പോർ തുടങ്ങിയതിൽ യോക്യപക്ഷം തോല്പുയും തമ്പുരാൻ പടുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ ഇരുപക്ഷക്കാരും കുറയ കാലത്തോളം വെറുവെറു ജയിക്കയും അപജയപ്പെടുകയും ചെയ്തു ശേഷം, പുതിയ യോക്യതമ്പുരാനായ എദ്വദർ രാജപക്ഷക്കാരായ ലക്ഷ്മിയരെ എതിരിട്ടു കുറച്ചുകളഞ്ഞു. എങ്കിലും രാജ്ഞി ധീരന്മാരും മുക്തന്മാരുമായ യോദ്ധാക്കളെ കൂട്ടി, ലൊണ്ടൻ നഗരത്തിന്റെ നേരെ ചെന്നു, സന്ത അല്ലാനിൽ രണ്ടാമതു ഒരു പട വെട്ടി വർ്ഗ്വിന്റെ പട്ടാളങ്ങളെ ഛിന്നഭിന്നമാക്കി, ബദ്ധനായ രാജാവിനെയും വിട്ടുവിട്ടു. ജയം കൊണ്ടശേഷം അവൾ ലൊണ്ടനിൽ പ്രവേശിക്കാതെ, പോർക്കളത്തിൽ തന്നെ താമസിച്ചു, പടയാളികൾക്കു ചുറ്റുമുള്ള നാടുകളെ കൊള്ളയിടുവാൻ സമ്മതിച്ചു. അതിനിടയിൽ യോക്യതമ്പുരാൻ ഛിദ്രിച്ചുപോയിരിക്കുന്ന പടജനങ്ങളെ കൂട്ടി, വർ്ഗ്വിനോടു ചേർന്ന ലൊണ്ടനിൽ പ്രവേശിച്ചാറെ, ജനങ്ങൾ അവിനെ സന്തോഷത്തോടെ കൈക്കൊണ്ടു, രാജസ്ഥാനവും നാലാം ഏദ്വദർ, എന്ന നാമവും കൊടുത്തു. ഇങ്ങിനെ ബലാല്ലാരവും ധൈര്യവും ജയിച്ചു, ന്യായത്തെ മറിച്ചുകളഞ്ഞു. സാധുവും സുശീലനുമായ രാജാവു നീങ്ങി, ധീരതയും പ്രൌഢിയുമുള്ളവൻ അവന്റെ സ്ഥാനത്തെ ഏല്പിയും ചെയ്തു. എന്നാറെയും കലക്കം അമർന്നില്ല. രാജ്ഞി പ്രതിക്കാരന്റെ തൊഴി ലുകളെ അറി

ഞ്ഞു വടക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞു, എന്നു പുതിയ രാജാവു കേട്ടു പോൾ രണ്ടു സേനകളെ ചേർത്തു, അവളുടെ വഴിയെ ചെന്നു. ഇരുപക്ഷക്കാരും പോരിനു അണഞ്ഞപ്പോൾ, ഒരു ലക്ഷത്തിൽ അധികം ഇംഗ്ലീഷ്യാർ തങ്ങളിൽ തന്നെ കത്തി നശിപ്പിപ്പാൻ ഒരുങ്ങിനിന്നു. യോക്പ ക്ഷം അമ്പതിനായിരവും, ലങ്കസ്റ്റർ പക്ഷം അറുപതിനായിരവും തന്നെ. മാച്ച് 29ാം നു ഉച്ചതിരിഞ്ഞു നാലുമണി സമയത്തു പോരാട്ടം തുടങ്ങി, രാത്രി മുഴുവനും അതിഭയങ്കരത്തോടെ നടന്നു. ആരോടും കൃപയില്ല, എല്ലാവരെയും കത്തിക്കൊല്ലും. സംബന്ധക്കാരും ബന്ധുക്കളും ഇരുപക്ഷത്തിൽനിന്നും ക്രോധമത്തരായി തമ്മിൽ എതിരിട്ടു പൊരുതും. പുലച്ചെക്കു യോക്സർ ശത്രുക്കളുടെ എണ്ണകൊണ്ടു ഇളകുമാറായപ്പോൾ, അവരുടെ ഒരു പുതിയ സൈന്യം പോർത്തത്തിൽ ലങ്കസ്റ്റീയരെ അപജയപ്പെടുത്തി. എന്നാറെ രാജാവിനിടാഗ്യവാനായ ഭർത്താവിനെയും കൂട്ടി, സ്കോത്തത്തിലേക്കു ഓടി എദ്വർദ്ദിനു രാജാസനത്തേയും രാജ്യത്തേയും ഒഴിച്ചുകൊടുത്തു. ഇംഗ്ലീഷ്യാർ തങ്ങളിൽ തന്നെ വെട്ടിയ എല്ലാ പടകളിലും ധീരതയും ക്രൂരതയും സങ്കടമുള്ളതു ഇതു തന്നെ. (To be continued.)

THE MALAYALAM COUNTRY

മലയാളരാജ്യം

Origin ഉൽപ്പത്തി. മലയാളം പൂർവ്വകാലത്തിൽ കടൽ കൊണ്ടു മല കളോളം മൂടി കിടന്നശേഷം ഭൂമിക്കുള്ളിലുള്ള തീയുടെ ഊറ്റത്താൽ പൊങ്ങി വന്നു. അതിന്നു കേരളോല്പത്തിയിൽ മലയാളം എന്ന കേരളം പരശുരാമൻ ഉണ്ടാക്കിയ പ്രകാരം കറു കെട്ടി പറയുന്നു.

ശ്വപ്രദേശത്തോളം ഉള്ള മണലും ഓരോ കുന്നുകളുടെ മുകളിലും ചില പാറപ്പുറത്തും പറ്റിയ മുരവും ചിന്തിച്ചു നോക്കിയാൽ കടൽ വാങ്ങി പോയതും, അയിപ്പാറകളും ഇരിമ്പു കലൻ ചെമ്മണ്ണും മറ്റും വിചാരിച്ചാൽ അഗ്നിയുടെ ആക്രമം ഉണ്ടായതും ബോധിപ്പാൻ ഇടയുണ്ടു് . അതു കൂടാതെ വിശേഷിച്ചു കടപ്പുറത്തിന്നടുത്ത ഭൂമിയുടെ ൧൫-൨൦ കോൽ ആഴത്തോളം കഴിച്ചപ്പോൾ കണ്ട അട്ടികൾ ആവിതു: അതികടുപ്പമുള്ള ചെങ്കൽ പാറ മേല്പാടോളം എത്താത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ തരിച്ച മണ്ണൊ ചെമ്മണ്ണൊ, പിന്നെ കടുത്ത ചെങ്കല്ലാറയും അതിൻ കീഴെ ചേടിപ്പല്ലും വഴിയെ പല നിറമുള്ള ചേടിയും ചേടിയിൽ ഇടക്കിടെ വെണ്കൽ മുതലായി കല്ലുകളുടെ കണ്ടങ്ങളും, അതിന്റെ താഴെ ചെമ്പിച്ചതും നീലിച്ച തുമായ കളിമണ്ണും, ശേഷം ഉറച്ച ചേറും ആയതിന്റെ അടിയിൽ മരവും മരക്കണ്ടങ്ങളും ഇരുനലും കരിഞ്ഞ (പയൻ) പയനി മരക്കായ്കളും തീയിൽ ഇട്ടപ്പോൾ കത്തുകവാസനയുള്ള പശയും ഇടക്കിടെ ഉരുകിയ ഒരു വക ഇരിമ്പും, ഒടുവിൽ കടൽ പൂഴിയും എന്നീ അട്ടികളെ കിട്ടിയതു. (മാടായ്യാറ, കണ്ണൂർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇങ്ങിനെ കണ്ടെത്തിയതു.) ഇതെല്ലാം വിചാരിച്ചാൽ മലയാള ഭൂമി പല ഭൂകമ്പങ്ങളാൽ 1-2 പ്രാവശ്യം താഴുകയും പൊതുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു, എന്നു നിന്നെപ്പാൻ സംഗതിയുണ്ടു്, ഇങ്ങിനെ തീയും വെള്ളവും കൂടി ഈ നാട്ടിന്റെ മുഖത്തിന്നു ഏറിയോരു മാറ്റത്തെ വരുത്തിയ പ്രകാരം തെളിവാതിരിക്കുന്നു. ഇതു ഭൂമിയുടെ ആദികാലത്തു നടന്നായിരിക്കും.

ഇന്നേയോളവും മഴനീച്ചാലുകളും മറ്റും ഭൂമുഖത്തെയും കടൽ തന്റെ കരയെയും മാറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. (പഴക്കമുള്ള പടകളാലും ചരിത്രത്താലും കിഴവന്മാരുടെ പഴമയാലും കടൽ ചിലേടത്തു അള്ളിയും വാൻം കരയെ തിന്നിരിക്കുന്നു എന്നറിയാം. 1342 ക്രി. ആ. കടലോരത്തിൽ നടക്കാനും വഴിയമ്പലങ്ങളും തണ്ണിപ്പന്തൽ കിണറുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു, അവ കാണാതെ പോയിരിക്കുന്നു. കായങ്കളത്തു അഴിക്കു വടക്കു തൃക്കുന്ന പൂഴക്കൽ കടലിൽ ഓരോ കല്ലണികൾ ഇന്നും കാണാൻ ഉണ്ടു് .)

1. പേർ വടക്കുള്ള ഗോകണ്ഠം തുടങ്ങി തെക്കുള്ള കന്യാകുമാരിവരെ കടന്നു നീണ്ടു കിടക്കുന്ന ഭൂമിക്കു പണ്ടേ കേരളം എന്ന പേർ നടന്നെങ്കിലും, ഇപ്പോൾ കാണുന്ന

രോട്ടു (ചന്ദ്രഗിരി) പുഴയുടെ തെക്കുള്ള അംശത്തിനു മാത്രം കേരളം എന്നു ദുല്ലഭമായും, മലയാളം എന്നു സാധാരണമായും പറഞ്ഞു വരുന്നു. തെൻകണ്ണാടക ജില്ല, കൊച്ചി ശീമ, എന്നിവറ്റിൻ ഇടയിൽ കിടക്കുന്ന മലയാള കുറുപാട്ടിന്നത്രെ മലയാളം, എന്ന പേരിനെ വിശേഷിച്ചു കൊള്ളിക്കാറുള്ളു.

ക്രിസ്താബ്ബത്തിനു മുമ്പിലുള്ള മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അശോകമഹാ രാജാവു*¹ കല്ലിൽ കൊത്തിച്ച എഴുത്തു പ്രകാരം കേരള പുത്ര, എന്ന കേരള രാജാവിന്റെ പേർ കാണുന്നു. അക്കാലം മലയാളത്തിന്റെ ഒരു പങ്കു ചേരും എന്ന തമിഴ് നാട്ടിന്നു കീഴ്പ്പെട്ടിരുന്നു. ചേരം എന്നതു വിശേഷിച്ചു കോയമ്പത്തൂർ താലൂക്കായ കൊങ്ങനാടത്രെ. ചേരം എന്നും, ചേരളം എന്നും ഉള്ളതിന്നു കണ്ണാടകക്കാർ കേരം, കേരളം, എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞതു സംസ്കൃതക്കാർ കേട്ടു നടപ്പാക്കിയതു. ആകയാൽ കേരളം എന്ന തിന്നു തെങ്ങുള്ള നാടു എന്നു അർത്ഥം ആദിയിൽ ഉണ്ടായതുമില്ല ഉണ്ടാകുന്നതുമില്ല; സങ്കല്പിച്ചാൽ ആവാം. മലകളും കുന്നുകളും ഈ നാട്ടിൽ നിറകയാൽ മല+യ+ആളം (ആളക = വാഴക) എന്ന പേരിനെ നമ്മുടെ മുമ്പന്മാരും മലേ, മലൈ എന്നിങ്ങനെ (535 ക്രി. ആ.*²) പടിഞ്ഞാറു കാതം കേരളത്തിന്നു വിളിച്ചിരിക്കുന്നു.

മലബാർ (മലവാർ) എന്നു ഋഗ്വേദം ക്രി. ആ. അറവിക്കളയ ഉള്ളക്കാർ വിളിച്ച പ്രകാരവും ശേഷം പടിഞ്ഞാറുകാർ അവരിൽനിന്നു പഠിച്ച വണ്ണവും സാക്ഷികൾ ഉണ്ടു.

2. കിടപ്പും വടിയും. ചൂരിവാളിന്റെ രൂപത്തിലുള്ള മലയാളം മദ്രാശി സംസ്ഥാനത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറെ കര പ്രദേശത്തിൽ അടങ്ങുന്നു. ആയതു കിഴക്കുള്ള സഹ്യ മല, പടിഞ്ഞാറുള്ള അറവിക്കടൽ, തെക്കുള്ള മുന്നമ്പായ കന്യാകുമാരി, വടക്കുള്ള ചന്ദ്രഗിരി പുഴ എന്നീ അതിർക്കത്തു കിടക്കുന്നു.

ആസ്ട്രാഖണ്ഡത്തിൻ തെക്കു പടിഞ്ഞാറെ മുകോണിച്ച അർദ്ധദ്വീപായ ഭാരതഖണ്ഡത്തിന്റെ (ഇന്ത്യ) തെക്കു ഭാഗത്തു മദ്രാശി സംസ്ഥാനവും അതിന്റെ പടിഞ്ഞാറെ അതിരിൽ മലയാളവും ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആയതു മദ്ധ്യരേഖയിൽനിന്നു വടക്കുള്ള ചുട്ടു കച്ചയുടെ തെക്കെ അംശത്തിൽ തന്നെ. 8°5' (കന്യാകുമാരി) 12°27' (ചന്ദ്രഗിരി) വ. അ. യിലും 76°0'4' [ചന്ദ്രഗിരി] 77°3' [കന്യാകുമാരി] 76°55' [പാലക്കാടുതാലൂക്കു] 77°38' [തിരുവിതാംകോട്ട] എന്നീ കി. നി. കളിലും കിടക്കുന്നു.*³

3. വലിപ്പം കേരളത്തിന്നു ഒട്ടകു ഏകദേശം 400 നാഴിക നീളവും 10 നാഴിക

¹* മൊയ്തു സ്വരൂപക്കാരനും ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെ പേര മകനുമായ അശോകൻ 250 ക്രി. ആ. മുമ്പെ പാടലി പുത്രയിൽ കിരീടം ധരിച്ച ശേഷം ഓരോ എഴുത്തുകളെ പാറയിൽ കൊത്തിച്ചതു.

²ക്രി. ആ. ക്രിസ്താബ്ബം. ക്രിസ്തൻ ജനിച്ച പിൻമുളള വർഷക്കണക്കു.

³വ. അ. വടക്കേ അകലപ്പടി; കി. നി. കിഴക്കെ നീളപ്പടി; °= ഇല്ലി; ' = മിനിട്ടു.

തൊട്ടു 70 ഓളം വീതിയും ആകെ 15787*⁴ നാഴിക പരപ്പും ഉണ്ടു □ സഹ്യമലയരു തുടങ്ങി കടൽ വരെക്കും കേരളത്തിന്നു പല അകലമുണ്ടു തെൻ കണ്ണാടകം തൊട്ടു കൊച്ചി ശീമയോളം 20-70 നാഴികയും തിരുവി താങ്കൂറിന്നു 70-20 നാഴികയും വീതി ഉണ്ടാകും.

താണ ഭൂമിയെ തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ പെരുത്തു പാടുണ്ടെങ്കിലും വടക്കേ മലയാളത്തിന്നു 15-25 നാഴികയും കൊച്ചി ശീമെക്കു 15-20 നാഴികയും തിരു വിതാങ്കൂറിന്നു 35-10 നാഴികയും കാണാം. സമഭൂമിക്കു വിസ്താരം കുറയുന്നു.

കാക്ക പരക്കുമ്പോലെ അളന്നു കഴിഞ്ഞാൽ:-

മലയരുവു തൊട്ടു അറവിക്കടലോളം താണഭൂമി കടപ്പുറം ചേർന്നു സമഭൂമി

തെൻ കണ്ണാടകം* 20 18 ¼-8

ചിറക്കൽ* 25 18 -10

കോട്ടയം 28 18 -3

കറമ്പറനാടു 20 15 -5

കോഴിക്കോടു 25 15 1-4

ഏറനാടു 40 25 1-7

പൊന്നാനിയും വള്ളുവനാടും - 25 3-15

വള്ളുവനാടും പാലക്കാടും 70 - -

കൊച്ചി 35 15-20 5-12

തിരുവിതാങ്കോടു 70-20 15-10 5-15

4. കടൽ. പടിഞ്ഞാറെ അതിരാകുന്ന കടൽ ഇല്ലാത്താൽ മലയാളത്തിന്റെ ചരിത്രവും അവസ്ഥയും ദേശസ്വഭാവവും ജന്തുദേശവും മുഴുവനും വേറെ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു നാം ഇതിനെ ഒരല്പം വിവരിച്ചു പറയേണ്ടതു. ഈ കാണുന്ന കടലിന്നു ഭൂമിശാസ്ത്രത്തിൽ അറ വിക്കടൽ എന്നു പേരുണ്ടു. ആയതു ഭാരതഖണ്ഡത്തിന്റെ (ഇന്ത്യയുടെ) തെക്കുള്ള ഹിന്ദു സമുദ്രത്തിൻ ഒരംശമാകകൊണ്ടു കിഴക്കുള്ള വങ്കാള ഉൾക്കടലോടു തെക്കു കിഴക്കോടു ചേർന്നിരിക്കുന്നു.

ഹിന്ദുസമുദ്രം ഭൂമിയിലുള്ള എല്ലാ സമുദ്രഉൾക്കടലുകളോടു ചേർന്നിരിക്കയാൽ എപ്പോഴെപ്പട്ട കരപ്രദേശത്തിൽനിന്നും ഉരുക്കളിൽ കയറിയ മനുഷ്യർക്കു മലയാളക്കരയെ എളുപ്പത്തിൽ പ്രാപിക്കാം. പൂർവ്വകാലം തൊട്ടു അറവുഴിയായി വന്ന കച്ചവടക്കാരും മറ്റും ആരെല്ലാം എന്നു പിന്നെ പറയും.

സിംഹളത്തിൽനിന്നു വന്ന മുക്കുവർ മുതലായ ജാതികളും കടൽ വഴി യായി മലയാളത്തിൽ വന്നു തങ്ങുൾക്കു പറ്റിയ ദേശത്തെ കണ്ടെത്തിയ ശേഷം അതിൽ കുടിയേറിയുറച്ചിരിക്കുന്നു.

⁴ ചതുരശ്രം; നാഴിക മൈൽ.

കടലിൽ പെരുത്തു മീൻ ചേപ്പു ഉള്ളതിനാൽ കടൽ പ്രവൃത്തിക്കാർക്ക് പണിയും മുക്കാൽ പങ്കു നാട്ടുകാർക്ക് തിന്മാനം ഉണ്ടു.

കടൽ വെള്ളം നാനാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഉപ്പു ചേർന്നു കൂടാതെ ആയ തിന്നു മൂന്നു വിധം ഇളക്കങ്ങളുണ്ടു.

ഉവർ വെള്ളത്തിൽ നീന്തുന്ന മനുഷ്യരും ഓടുന്ന ഉരക്കളും നല്ല വെള്ളത്തിൽ പോലെ അത്ര താണു അമരുന്നില്ല. ശേഷം പിന്നാലെ.

ഇവറ്റിൻ നേരെ കിഴക്കുള്ള തുടർച്ച കടകരാജ്യത്തിന്നുടയതു.

ANSWER TO A QUESTION

ഒരു ചോദ്യത്തിനു വെണ്ടിയ ഉത്തരം

തിരുവിതാംകൂറിൽ ചേന്ന് തെക്കൻ കൊല്ലത്തവെച്ചു ബഹു പൂർവ്വത്തിൽ ശ്രീം ഗെരി ശങ്കരാ ചാർച്ചർ ന്നർ അനാചാരങ്ങളെ, ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വിതപ്പാനായിട്ടു ശ്രമിച്ചപ്പോൾ അന്നുള്ള കേരള ബ്രാഹ്മണരിൽ അനേകം പേർ ശങ്കരാചാർച്ചരുടെ മതത്തിന്ന് വിരോധികളായി തീർന്ന ശേഷം, ശങ്കരാചാർച്ചർ ന്നർ ഗ്രാമക്കാരെയും അവിടെ കൂട്ടി ചേർത്തു ഈ അനാചാരവ്യവസ്ഥയെ കുറിച്ചു തർക്കിച്ചു വ്യവഹരിക്കുമ്പോൾ "ആചാര്യവാഗദേവ്യാ" എന്ന ഒരശരീരി വാക്കു ഉണ്ടായി. അതിൽ പിന്നെ അവിടെ കൂടിയ മഹാബ്രാഹ്മണരൊക്കെയും മഹാഭയത്തോടെ ന്നർ അനാചാരങ്ങളെ കൈകൊള്ളുകയും അന്നുമുതൽ (കോലംബം) കൊല്ലം ഒന്നു, എന്നു എണ്ണുവാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. അതു നിമിത്തമായിട്ടു തന്നെ ആദിക്കിന്നും കൊല്ലം എന്നു പേരുണ്ടായി വന്നതു."ആചാര്യവാഗദേവ്യാ" എന്ന അന്നത്തെ കലിസംഖ്യയിൽനിന്നു ഇന്നത്തെ കലിസംഖ്യ വാങ്ങിയാൽ ൧൦൫൨ ശേഷിച്ചു കാണുന്നതു തന്നെ ഇതിന്നു ദൃഷ്ടാന്തം. എന്നൊരു ഗുരനാഥന്റെ ഉത്തരം.

SUMMARY OF NEWS

വർത്തമാനചുരുക്കം

ആസ്യം Asia.

ഭാരതഖണ്ഡം India.

ചെന്നപ്പട്ടണം:- ജനുവരി 1നു തൊട്ടു ഫിബ്രുവെരി 10നു വരെക്കും ചെന്നപ്പട്ടണം തീവണ്ടിപ്പാതക്കാരുടെ വരവു ആവിതു:

1876ഇൽ 1877ഇൽ

ആൾക്കേവുകൂലി 2,81,000 2,73,000

ചരക്കുകേവുകൂലി 4,45,000 8,97,000

ധർമ്മക്കഞ്ഞിക്കൊട്ടിലുകളോടു ചേർന്നു പാളയങ്ങളിൽ ഏകദേശം 13,000 എളിയവർ പാർക്കുന്നുണ്ടു. ഏപ്രിൽ 1-7വരെ മരിച്ചവരുടെ തുക നോക്കിയാൽ 536 ആയിരത്തിന്നു ഒരു കൊല്ലം ചെല്ലുന്നതു കൊണ്ടു രണ്ടു വർഷം തീരുന്നതുവരെ ഇതു കോശ്മയിൽ പിടിക്കു തക്ക സങ്കടം.

മഴ:- കൃഷ്ണ, നെല്ലൂർ, കടപ്പാ, ബല്ലാരി, കന്തൂൽ, വടക്കേ ആർക്കാടു, മധുര, തിരുനെൽവേലി, കൊയിമ്പുത്തൂർ, ചേലം, തിരുച്ചിറാപ്പള്ളി മലയാള ജില്ലകളിൽ മഴ പെയ്തതിനാൽ പലേടത്തു ആശ്വാസവും നെൽവിലക്കു താഴ്ന്നു യും വന്നു. ഈ ദാനത്തിനായി ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രം. ഇത്രോടും 1874, 1875, 1876 എന്നീ കൊല്ലങ്ങളിൽ ജനുവരിതൊട്ടു ഏപ്രിൽവരെ ക്കും ഈ ആണ്ടിൽ പോലെ മഴപെയ്തിട്ടില്ലായിരുന്നു. നെല്ലൂരിൽ ആലിപ്പഴവും പെയ്തിരുന്നു.

തുച്ചിറാപ്പള്ളിയിൽ ഹൃദയസാരത്തിന്നു അല്പം ആശ്വാസം കാണുന്നെങ്കിലും മസൂരി വർദ്ധിച്ചു വരുന്നു, ധർമ്മക്കഞ്ഞിക്കു ചെല്ലുന്നവർ നാശിക്കുവാൻ ഏറ്റുനന്നു. തഞ്ചാവൂരിൽ വേണ്ടുന്ന ധാന്യങ്ങൾ ഉണ്ടാ യാലും അകവില പൊന്തി നില്ക്കുന്നു. മസൂരി ദീനം ആരംഭിച്ചു. ചൂടോടെ വെള്ളത്തിന്റെ ക്ഷാമം നാശത്തോറും വർദ്ധിക്കുന്നു.

തിരുനെൽവേലിയിലെ വലച്ചൽ ക്രമത്താലെ തീർന്നു പോകുന്നു.

മധുരയിൽ നവധാന്യങ്ങളും പച്ചക്കറികളും അധികം വിറ്റുവരുന്നു. പെപ്പ കൊണ്ടു വയറു നന്നായികാഞ്ഞു പോയവർ കക്കിരി മുതലായതു നിറവോളം തിന്നുന്നതു കൊണ്ടു പലർ വയറുപോക്കും തലതട്ടിയും മസൂരിയും കൊണ്ടു മരിച്ചു പോകുന്നു.

കന്തൂൽ നിജാമിലേ പഞ്ചം നിമിത്തം റൊഹില്ലൂർ എന്ന ജാതി അവിടെനിന്നു കൂടുകവ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കന്തൂലിലേക്കു കൂടക്കൂടെ കിഴിഞ്ഞു വന്ന ശേഷം അവിടെ യുള്ള ശിവാലയങ്ങളെ കൂടാതെ കതിരപ്പട്ടാളക്കാരെ അയപ്പാൻ പോകുന്നു.

ആനമലയിലെ കായൽ കട്ടപ്പെട്ടതു കൊണ്ടു ചുറ്റിലുള്ള ഊരുകളിൽനിന്നും പാ

ലക്കാട്ടു നിന്നും ഏറിയവർ മുളയരിയെ പെറുക്കുവാൻ പോയിരിക്കുന്നു. തലത്തട്ടി അവിടെ കൂടിയ വരിൽ പിടിച്ചു പലതും കാട്ടിൽ മരിച്ചു അവരുടെ ശവങ്ങൾ കാട്ടുമൃഗങ്ങൾക്കു ഇരയായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. കോയ്യപ്പുതുനിയമക്കാരെ കൊണ്ടു ശേഷിക്കുന്ന ശവങ്ങളെ കഴിച്ചിടീക്കയും നാട്ടുകാരെ കാട്ടിൽ പോകാതാക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

വറുതി പിടിച്ചു നാടുകളിലെ അവസ്ഥയാവിതു:

ധമ്‌മറാമത്തു പണിക്കാർ ധമ്‌ക്കഞ്ഞിക്കാർ

മാച്ച 24 31 മാച്ച 24 31 കൃഷ്ണ 2,630 1,875 235 530

നെല്ലൂർ 35,134 28,824 6,613 4,976

കടപ്പാ 73,702 78,902 3,268 6,129

ബല്ലാരി 2,12,139 2,25,485 33,102 82,519

കന്തൽ 1,85,443 2,02,142 25,572 33,753

ചെങ്കൽപേട്ട 10,499 10,829 6,030 6,211

വട ആക്കാട്ടു 23,245 29,469 2,089 2,060

തെൻ ആക്കാട്ടു 538 538 59 59

മധുര 8,291 8,447 1,263 1,484

തിരുനെൽവേലി 1,1930 1,736 417 415

കൊയിമ്പുത്തൂർ 24,480 21,532 2,291 2,738

ചേലം 51,258 48,175 5,846 10,143

കിഴക്കേകരയിലെ തോട്ടു 30,911 34,970

6,60,200 6,92,924 86,785 1,51,017

മഹിഷാസുരം:- (മൈശ്വർ) നന്ദിദു ഗുപകപ്പിൽ ഫിബ്രുവെരി മാസത്തിന്റെ രണ്ടാം പാതിയിൽ 3500 ആളുകൾ ഹർദ്ദൃതിസാരത്താലും 10,000 കന്നുകാലികൾ വിശപ്പിനാലും തീൻ പോയിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ 1876 ജൂലായ് തൊട്ടു 1877 ഫിബ്രുവെരി അവസാനത്തോളം 20,80,000 ആളുകളിൽനിന്നു 23,615 പേർ മരിക്കയും 1,49,114 കന്നുകാലികൾ മരണമടയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. മൈശ്വരിന്റെ പടിഞ്ഞാറെ പക്ഷപ്പിൽ സുഖവും കഴിച്ചലും വേണ്ടതില്ല.

തിരുവിതാംകോട്ട:- പഞ്ചം പിടിച്ച അയൽ നാടുകളിൽനിന്നു 2000 ഓളം ബ്രാഹ്മണർ തിരുവനന്തപുരത്തു കൂടി സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ചെലവിൽ നാൾ കഴിച്ചു വരുന്നു. ഏകദേശം 2000 ബ്രാഹ്മണർ വേറെ നാടുകളിൽനിന്നു എത്തും എന്നു കേൾവി. മഹാരാജാവുവകുൾ ക്ഷാമം നിമിത്തം താണ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു പത്തിന്നു 2½ പ്രകാരം മാസപ്പടി കയറ്റി കൊടുപ്പാൻ തിരുവള്ളത്തിൽ ഏറിയിരിക്കുന്നു എന്നു ശ്രുതി.

മലയാളം:- □ കഴിഞ്ഞ പത്തു ആണ്ടുകൾക്കുള്ളിൽ തെക്കേ മലയാള ജഡ്ജി കുറും തെളിഞ്ഞ 184 ദീപ്തികവച്ചക്കാരിൽനിന്നു 9 പേരെ മാത്രം നാടു കടത്തിയതു കൊണ്ടു കൂടു കവച്ചുക്കാക്കു ധൈര്യം പെരുകി വന്നു. 1875 ധനികനായ നായരുടെ വീട്ടിൽ കയറി സ്ത്രീ കളെ തീണ്ടിച്ചു 600 രൂപിക കൈക്കലാക്കി. ഓരൊറ്റ രൂപിക മുതൽ മാത്രം വിടുവിച്ചു എങ്കിലും കൂട്ടത്തിന്റെ പാതിയോളവും തലയാളിയും പുതു നിയമക്കാരുടെ കൈയിൽ അകപ്പെട്ടു പോയിരുന്നു. 1876 ഫിബ്രുവെരിയിൽ ഒരു ചെട്ടിയുടെ വീട്ടിൽ കടന്നു കഴിച്ചു വെച്ചു 1200 രൂപിക കിട്ടേണ്ടതിന്നു എണ്ണയിൽ മുക്കിയ തുണി അവന്റെ കൈക്കു ചുറ്റി തീ കൊള്ളത്തി മുതൽ കാണിപ്പാൻ നിബ്ബന്ധിച്ചു.

മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു 60 വയസ്സുള്ള നായരുടെ തലക്കു എണ്ണ കുടിച്ച തുണിയെ ചുറ്റി അതിന്നു തീ കൊടുത്തു കത്തുന്ന പന്തങ്ങളോടു അവന്റെ മൈയിക്കു കുത്തി പണം ഒളിപ്പിച്ചു ഇടത്തെ കാണിക്കേണ്ടതിന്നു ഉപദ്രവിച്ചിരുന്നു.

ഇങ്ങനെ ദുഷ്ടതയും സാഹസവും വാർദ്ധ്വകനെന്നു കോയ്മ കണ്ടപ്പോൾ കുറുക്കാരെ പിടി ചൂ ശിക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു, പോയ ആണ്ടിലേ മാച്ചമാസത്തിൽ 87 പുതുമിയ മക്കാരെ ഏറ മലയാളത്തിൽ നിയമിച്ചു. അതിനാൽ കൂടുകവച്ചു മുതലായ ബാധകൾ ശമിച്ചു തുടങ്ങി. മെയി ലെ സേഷനിൽ 39ഉം ജൂനിൽ 32ഉം മറ്റും വിശേഷിച്ചു സെപ്റ്റമ്പറിൽ 88ഉം കൂടുകവച്ചു കാരടെ കുറും തെളിഞ്ഞു ന്യായമായ ശിക്ഷ അവർക്കു കിട്ടിപ്പോകയും ചെയ്തു.

75-76 ആമതിൽ കോയ്മക്കുറിച്ചു കിട്ടിയ 53 കൂടുകവച്ചിൽനിന്നു 44നു കുറിയും 257 കുറുക്കാക്കു ശിക്ഷയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ മലയാളനാട്ടിന്നു പിന്നെയും നിർഭയവും വലിയ ആശ്വാസവും വന്നു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

10 5/3 ശേർ അരി കോഴിക്കോട്ടിലും 7 8/7 വയനാട്ടിലും വിറ്റുവരുന്നു. 8 താലൂക്കുകളിൽ മസൂരിയും 5 താലൂക്കുകളിൽ ഹർദ്ദുതിസാരവും ഉണ്ടു. 96 പേക്കു കൊള്ളത്തർ നിരത്തിൽ പണി കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

കോഴിക്കോടു:- നാട്ടുപുറങ്ങളിൽ ഉള്ള എഴുത്തുപള്ളികളിൽ പഠിപ്പിക്കുന്ന ഗുരുക്കന്മാർക്കു യൂരോപ പഠിപ്പുക്രമത്തിൽ അറിയും ശീലവും വരുത്തേണ്ടതിന്നു 15 പേരോളം കോഴിക്കോട്ടിലെ ഗുരുനാഥശാലയിൽ Normal school ചേർത്തു അവരെ 5ആം തരം പരീക്ഷയിൽ നേടുവാൻ തക്കവണ്ണം പഠിപ്പിച്ചു വരുന്നു. അവിടെ പഠിക്കുന്ന നാട്ടുഗുരുക്കന്മാർക്കു കോയ്മയിൽനിന്നു ഭക്ഷണചെലവിനായി 3-5 രൂ. നീക്കിക്കൊടുക്കുന്നു. അവർക്കു പഠിക്കുന്ന ശീലം വരേണ്ടതിന്നു ആദ്യപാഠക്കാരെ പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒരു അഭ്യസനശാലയെ (Practising Branch) ഉണ്ടാക്കുവാൻ പോകുന്നു.

വയനാടു:- തെക്കുകിഴക്കു വയനാടു ഒന്നാം ഏപ്രിൽ തൊട്ടു നീലഗിരിയോടു ചേ

ത്തനിനാൽ ആ പ്രദേശത്തിൽ പാക്കുന്ന കാ പ്പിത്തോട്ടക്കാക്കു ദൂരെയുള്ള മാ നന്തവാടിക്കു പോകുന്ന തൊല്ലു നീങ്ങി അടുത്ത ഒത്തകമുണ്ടിൽ അവക്കു എളു പ്പത്തിൽ കായ്യാദികളെ ചട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ സംഗതി വന്നു.

സിംഹഊഃ:- മന്നാറ്റിൽ പിടിച്ച മുത്തു ചിപ്പികളെ ആയിരത്തിന്നു 45-46 ഉറുപ്പിക പ്രകാരം സിംഹഊക്കോയ്യ ലേലത്തിൽ വില്പിച്ചു. മാച്ചു 30 നു ഓളം കോയ്യയുടെ ഓഹരി യിൽ 1,10,600 രൂ. പെട്ടിരുന്നു.

ബൊംബായി:- പഞ്ചം തുടങ്ങിയ നാൾതൊട്ടു ഏറിയവർ ബൊംബായിലേക്കു തെ റ്റിയിരിക്കുന്നു. മുമ്പൈ ഒരു ആഴ്ചവട്ടത്തിൽ 340 പേർ മരിച്ചിരിക്കെ ഇപ്പോൾ 700 ഓളം ഒരു വാരത്തിൽ മരിക്കുന്നു. ബൊംബായിൽ സങ്കേതം പ്രാപിച്ച 30,000 പേരിൽ നിന്നു ആഴ്ച ഒന്നിൽ 350 വരെ ആൾ മരിക്കുന്നതു ഭയങ്കരം. ആ തോയ പ്പെട്ട മനുഷ്യർ ഉക്കടിപ്പാപ്പു വിശപ്പു പനി മുതലായ വ്യാധികളാൽ എന്തെല്ലാം സഹിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കേണം മേൽ പറഞ്ഞ വിധത്തിൽ അവക്കു മരണം ഭവിച്ചാൽ രണ്ടു കൊല്ലം കൊണ്ടു അവർ തീന്നു പോകുമല്ലോ കഷ്ടം.

ധർമ്മരാമത്തു പണിക്കർ 2,58,700 ഓളം സംസ്ഥാനത്തിൽ വലിച്ചിരിക്കുന്നു. ധാർവാടിൽ ഹർദ്യുതിസാരം ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു.

കാലികാത:- കാലികാതയിലേ മേലു ഭ്യക്ഷണം ചെന്നപ്പട്ടണം ബൊംബായി കളു ന്യ എന്നീ നഗരങ്ങളിലെ അദ്ധ്യക്ഷന്മാരും കൂടി കാലികാതയിലേ മേലദ്ധ്യ ക്ഷപള്ളിയിൽ മാച്ചു 11 നു വേദപണ്ഡിതന്മാരായ കാല്ലു വെൽ സാജ്ജത്തു എന്നീ ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാർക്കു ഹസ്താപ്പുണത്താൽ ഈ പ്രേരണാദ്ധ്യക്ഷ സ്ഥാനത്തെ (Missionary Bishops) നല്കിയിരിക്കുന്നു.

നേപാളം:- ശ്രീ ജംഗ് ബഹാദരി ന്റെ ഒരുമിച്ചു 3 രാജ്ഞിമാർ ഉടനടിയായി മരിച്ചിരിക്കുന്നു.

പ്രസാധകർ
നാളിളകം

